

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010262
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713010262.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému K. J., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 19. februára 2014, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavojka Sendeckého, o odvolaní obžalovaného K. J., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.11.2013, sp.zn. 2T 54/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. J. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen uznal označeným rozsudkom zo dňa 19.11.2011 obžalovaného K. J. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 21.10.2012 okolo 00.15 hod. na terase pohostinstva s názvom Kalinka na ulici M.Rázusa č.I vo Zvolene, okres Zvolen, po predchádzajúcich slovných urážkach, „že je len taká piča, kurva“ fyzicky napadol čašníčku S. V., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Z.. O. č. XXXX/X X, U. tým spôsobom, že po tom, ako chcela zavolať políciu z dôvodu, že odmietal odísť z terasy po záverečnej, ju odzadu sotil, následkom čoho narazil pravým plecom do dverí, čím jej spôsobil podľa znaleckého posudku č. 13/2013 ťažšie pomliaždenie plecového kĺbu a ramena s dobou PN od 22.10.2012 do 06.11.2012, t.j. 15 dní, Za to obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím ust. § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodeným: S. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Z..O. XX škodu vo výške 571,60 €, ktorá pozostáva z bolestného vo výške 471,60 € a ušlej mzdy vo výške 100,-€, Sociálnej poisťovni, so sídlom 813 63 Bratislava, Ul. 29.augusta 8 a 10 škodu vo výške 34,50 €, DÔVERE zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom 851 01 Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 11,28 €.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný K. J., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2013, ktoré odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním zo dňa 17.01.2014. V dôvodoch svojho odvolania predovšetkým namietal záver prvostupňového súdu o jeho vine a taktiež treste, prvostupňový súd sa podľa jeho názoru nedostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré mali podstatný vplyv na rozhodnutie súdu o podanej obžalobe. Spáchanie skutku od počiatku prípravného konania popieral, svoju výpoveď nezmenil ani v konaní pred súdom, síce medzi ním, svedkom Z. na jednej strane a čašníčkami pohostinstva na strane druhej došlo v tú noc k nedorozumeniu, a to z dôvodu, že s Z. boli bezdôvodne vyhodení z pohostinstva, a tak došlo k výmene názorov. Poprel akýkoľvek fyzický útok voči poškodenej S. V., do dverí pohostinstva ju nesotil, pokiaľ

bol prítomný na mieste, poškodená žiadne zranenia neutrpela. V jeho prospech aj v konaní pred súdom vypovedal svedok Z.. Ani samotná poškodená nevidela, že by ju strčil, označila ho za páchatela iba na základe tvrdení jej kolegyne Z. H.. Pokiaľ boli vo veci vypočutí mestskí policajti v procesnom postavení svedkov, K. I. bol v minulosti priateľom poškodenej, a preto namietol objektívnosť ich výpovedí. Navyiac v ich prípade ide o svedkov nepriamych, namiesto incidentu prišli až po nedorozumení. Navyiac znalec z odvetvia zdravotníctva K.. S. Z. nevyklúčil iný možný mechanizmus vzniku zranenia poškodenej, ak nejaké zranenie utrpela, mohlo tomu dôjsť niekde inde. Navyiac dĺžka jej práceneschopnosti je podľa názoru odvolateľa nadsadená. Krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby jeho trestnú vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného K. J. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodne podané.

Žiada sa pripomenúť, že krajský súd o odvolaní obžalovaného vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, a to aj na návrh zástupcu krajského prokurátora, predvolanie na verejné zasadnutie mu bolo včas a riadne doručené, pričom žiadosťou doručenou jeho obhajcom krajskému súdu výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie krajského súdu dňa 19.02.2014 vykonal v jeho neprítomnosti. Boli tak splnené podmienky predpokladané ust. § 293 ods. 5,7 Tr. por.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 02.07.2013 vykonal výsluch obžalovaného, svedkov S. V., K. I., U. S., X. Z., na hlavnom pojednávaní dňa 01.10.2013 vykonal výsluch svedkyne Z. H. a nakoniec na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2013 doplnil dokazovanie výsluchom znalca z odboru zdravotníctva K.. S. Z., pričom prečítal i jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä priestupkový spis týkajúci sa obžalovaného, zápisnicu o rekognícii, lekárske správy, hodnotenia osoby obžalovaného, odpis z registra trestov a rozsudok totožného súdu sp.zn. 3T 59/2012. Po takto vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k správne nielen skutkovému, ale i právnemu záveru, že obžalovaný v inkriminovanom čase poškodenej S. V. ublížil na zdraví a navyiac sa dopustil slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. K takému záveru dospel prvostupňový súd na základe výpovede svedkyne a zároveň poškodenej S. V. a svedkyne Z. H. Tieto zhodne opísali priebeh udalostí zo dňa 20.10.2012 na 21.10.2012, kedy obžalovaný so svedkom Z. boli v pohostinstve J. až do záverečnej, pričom o to, aby pohostinstvo opustili boli požiadaní oboma svedkyňami. Výpovede svedkyň, ako aj obžalovaného a svedka Z. sa zhodovali v tom, že títo nechceli dobrovoľne pred záverečnou opustiť pohostinstvo, nakoľko nemali ešte dopité nápoje, ktoré si približne o 23.45 hod. objednali a riadne zaplatili (štyri piva). Podľa obsahu výpovedí došlo medzi nimi k slovnej potýčke, ktorú neskôr poškodená Opatrná rozhodla riešiť privolaním polície. Potom, ako sa k obžalovanému otočila chrbtom, najskôr ju X. Z. obliat pivom a následne ju obžalovaný sotil takým spôsobom a intenzitou, že narazila do rámu plastových dverí, ktoré boli na zemi podopreté, zaistené, preto ani v dôsledku nárazu do plastovej konštrukcie nedošlo k nijakým zmenám v polohe dverí. Obžalovaného usvedčovala predovšetkým výpoveď svedkyne H., ktorá bola prítomná po celý čas slovného konfliktu, medzi obžalovaným ako zákazníkom v pohostinstve a ňou a poškodenu na strane druhej. Skutočnosť, že svedkyňa H. bola celú dobu prítomná nespochybnil nikto z osôb prítomných pri konflikte, zhodovali sa v tom, že v čase incidentu bola len pár krokov od poškodenej, pričom za dobrého osvetlenia jasne videla na obžalovaného, ako aj i svedka Z.. Poškodená sama jasne pocítila, že ju niekto sotil, v dôsledku čoho narazila do otvorených a zaistených plastových dverí, ale vzhľadom k tomu, že bola k obžalovanému chrbtom, na ceste privolať na pomoc políciu, poškodená útočníka vidieť nemohla. Ani krajský súd pritom nezistil vo veci jedinú okolnosť, ktorá by výpoveď poškodenej S. V. v procesnom postavení svedkyne a najmä výpoveď svedkyne Z. H. akýmkoľvek spôsobom sponchybovala. Ohľadom

zranenia poškodenej sa žiada pripomenúť, že táto ihneď po incidente vyhľadala lekárske ošetrovanie, keď dňa 21.10.2012 o 01.52 hod. ošetrojúcemu lekárovi uviedla, že zranenie utrpela v dôsledku toho, že do nej strčil zákazník a ona narazila do dverí (lekárska správa K.. W. V.). Z doplnujúceho výsluchu znalca K.. S. Z. je zistiteľné, že uvedené zranenia poškodenej mohli veľmi pravdepodobne vzniknúť takým spôsobom, ako popísala. Dĺžka práceneschopnosti poškodenej V. bola určená na podklade lekárskeho potvrdenia, vypracovaného K.. T. C., o jej rozsahu ani krajský súd nenadobudol pochybnosti.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon umožňuje v sankcii u najprísnejšie trestného zo zbiehajúcich sa prečinov podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody až na tri roky. Prvostupňový súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák. pri zistení jednej okolnosti, ktorá mu z hľadiska výmery trestu priťažovala, a to, že spáchal viac trestných činov, na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby (obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody v sadzbe od šesťnásť mesiacov do troch rokov). Vymeral mu 16-mesačný trest odňatia slobody, zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť. Správne okresný súd na strane obžalovaného zistil splnenie podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., výkon uloženého trestu odňatia slobody mu podmienene odložil v súlade so zákonom, pričom mu určil primeranú skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní osemnásť mesiacov. Takto uložený mierny trest obžalovanému musí byť pre neho ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhol akémukoľvek protiprávnemu konaniu.

S poukazom na uvedené, keď krajský súd nezistil ani pochybenie vo výrokoch o náhrade škody, ktorými okresný súd zaviazal obžalovaného k povinnosti túto nahradiť poškodenej S. V., Sociálnej poisťovni Bratislava a Dôvera - zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava, odvolanie obžalovaného, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.